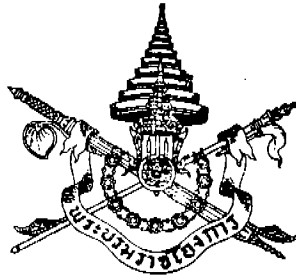

ฉบับพิเศษ หน้า ๘๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าสลักพระในท้องที่
ตำบลท่ากระดาน อำเภอศรีสวัสดิ์ ตำบลหนองรี
ตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อพลอย และตำบลช่องสะเดา
ตำบลวังด้ง อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าสลักพระ ใน
ท้องที่ตำบลท่ากระดาน อำเภอศรีสวัสดิ์ ตำบลหนองรี ตำบล
บ่อพลอย อำเภอบ่อพลอย และตำบลช่องสะเดา ตำบลวังดัง
อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตรักษา
พันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่าสลักพระ ในท้องที่ตำบลท่ากระดาน
อำเภอศรีสวัสดิ์ ตำบลหนองรี ตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อพลอย
และตำบลช่องสะเดา ตำบลวังดัง อำเภอเมืองกาญจนบุรี
จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าสลักพระ ในท้องที่ตำบล
ท่ากระดาน อำเภอศรีสวัสดิ์ ตำบลหนองรี ตำบลบ่อพลอย

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๔

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

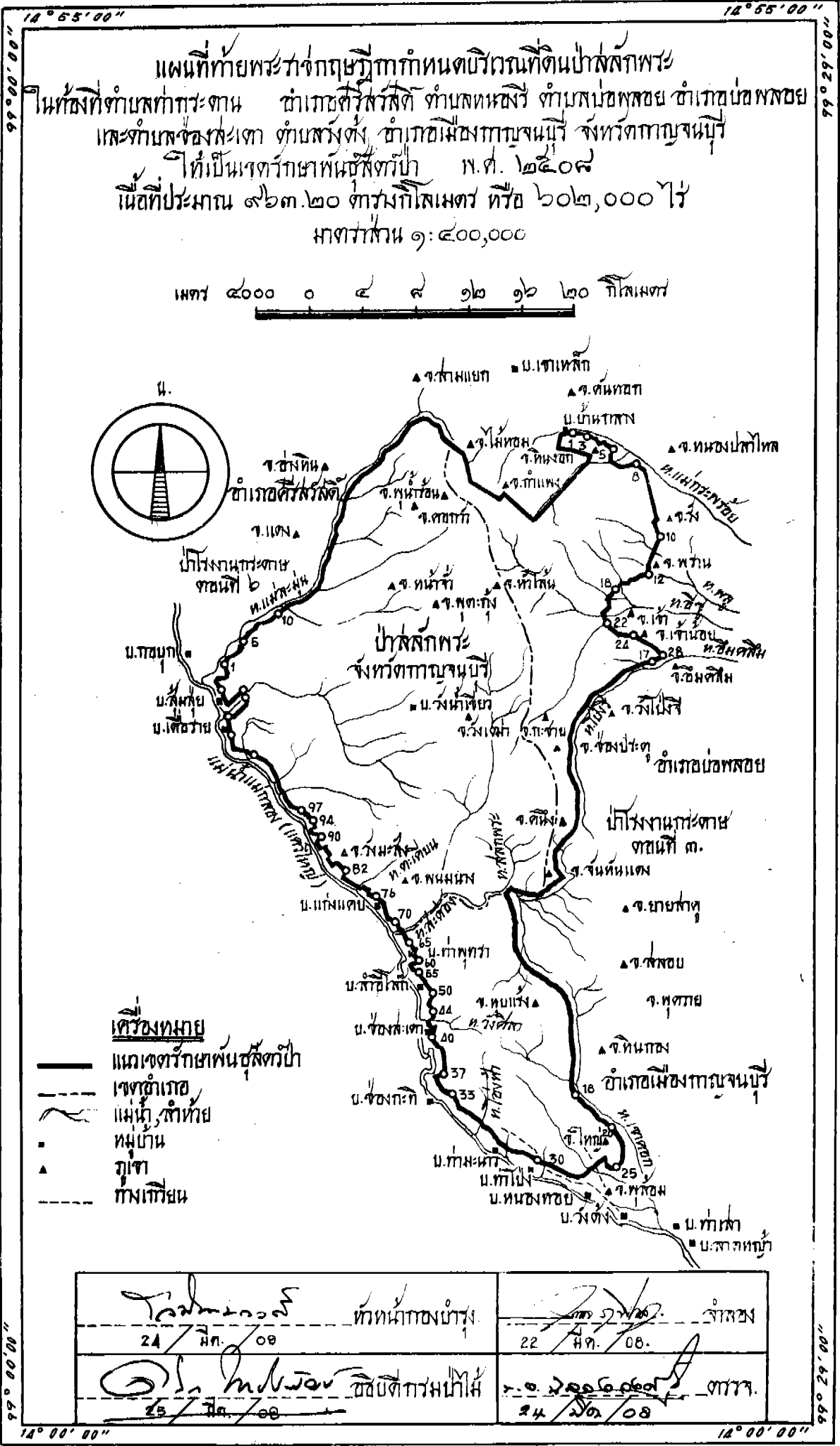
อำเภอป้อพลอย และตำบลช่องสะเดา ตำบลวังด้ง อำเภอ
เมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่
ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

พิมพ์ที่ แผนกแผนที่ กองสำรวจ กรมป่าไม้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าสักพระ ในท้องที่ตำบลท่ากระดาน อำเภอศรีสวัสดิ์ ตำบลหนองรี ตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อพลอย และตำบลช่องสะเดา ตำบลวังด้ง อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๘๖๓.๒๐ ตารางกิโลเมตร มีสภาพภูมิประเทศเหมาะสมที่จะกำหนดเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าของประเทศชนิดหนึ่ง ที่อำนวยประโยชน์ในทางเศรษฐกิจวิทยาการและรักษาความงามตลอดจนคุณค่าตามธรรมชาติไว้ ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชน จึงสมควรตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดบริเวณที่ดินป่าดังกล่าว ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ สืบไป